

موعظه در تاریخ ۲۰۲۵/۳/۳۰

از انجیل یوحنا، باب ۶، آیات ۴۷ تا ۵۲

دوستان عزیز

۱. من متن موعظه امروز را از انجیل یوحنا، باب ۶، آیات ۴۷ تا ۵۲ انتخاب کردم. همه ما می دانیم که تغذیه خوب چقدر برای کیفیت زندگی ما مهم است. آنچه می خوریم و می نوشیم تأثیر مستقیمی بر سلولهای بدن و سلامت ما دارد. امروزه واضح است که یک رژیم غذایی ارگانیک و سالم تأثیر مستقیمی بر سرزندگی و شادابی ما دارد و می تواند ما را سلامت نگه دارد.

۲. به همین دلیل است که آنچه ما برای یک رژیم غذایی سالم می پردازیم و هزینه میکنیم در واقع سرمایه گذاری برای سلامت جسمی ما در آینده است. سلامت روان نیز بسیار مهم است. بیماری ها و پیری می تواند تأثیر منفی بر جسم ما بگذارد، همانطور که استرس و فشار می تواند بر روح و روان ما مؤثر باشد.

۳. موسیقی، ورزش، ارتباط خوب با افراد مثبت اندیش، خانواده و دوستان ... همگی غذای روح ما هستند و روان ما را در مقابل سختی ها تقویت می کند. ما به جسمی سالم و پرانرژی و روحی شاد و امیدوار نیاز داریم. شاید سلامت روان حتی مهمتر از سلامت جسمی باشد.

۴. اما ما انسانها یک جنبه معنوی هم داریم. افرادی را تصور کنید که همیشه خوب غذا می خورند و زمان زیادی را با دوستان خوب و موسیقی می گذرانند، اما از داشتن یک زندگی فانی و زودگذر رنج می برند. این افراد در نهایت به نقطه ای در زندگی میرسند و از خود می پرسند: "اگر همه چیز در یک روز به پایان برسد و من بمیرم، زندگی برای من چه معنایی دارد؟"

۵. اما از کجا می توانیم این تغذیه معنوی را پیدا کنیم؟ چقدر برای ما هزینه دارد؟ برای داشتن زندگی ابدی و در عین حال لذت بردن از زندگی زمینی خود چه کنیم؟ برخی از مردم فکر می کنند که خوب بودن یا به قولی "انسانیت داشتن" کافی است.

۶. به نظر این افراد، اگر فرد در دوران حیات زمینی، زندگی سالم و مفیدی داشته باشد و در پایان عمر، کسی از او آسیبی نبیند یا نام نیکی از او برده شود، کافی است. البته چنین زندگی سالم و پربار و داشتن انسانیت چیز خیلی خوبی است.

۷. اما آیا این برای ذات معنوی زندگی ما کافی است؟ آیا زندگی ابدی پس از مرگ وجود ندارد؟ من معتقدم که بدون جنبه معنوی، ما انسان ها نمی توانیم در دراز مدت خوب باشیم. اگر کسی به دیگران

خدمت کند و فقط واکنش های بدی از آنها دریافت کند، به سادگی از رفتار محبت آمیز خود دست می کشد. زمانی که انسانیت یک فرد با بی احترامی و نامهربانی پاسخ داده می شود، دیگر انگیزه ای برای خوب بودن باقی نمی ماند.

۸. اما اگر به عدالت خداوند اعتقاد داشته باشیم و اعمال خود را بر اساس آنچه خداوند در ابتدا برای ما انجام داده است، قرار دهیم، آنگاه رفتار محبت آمیز و مهربانانه معنا پیدا می کند. چون خدا اول ما را بخشید، ما می توانیم دیگران را ببخشیم. از آنجایی که خدا پسرش را فرستاد تا ما را نجات دهد، ما به دیگران خدمت می کنیم بدون اینکه انتظاری در عوض داشته باشیم.

۹. خدا دستان خود را به سوی ما دراز کرده است تا بتوانیم دوباره بایستیم. پس ما تیز دست دیگران را میگیریم و آنها کمک میکنند. جسم و روح ما هدیه ای از جانب خداوند است، پس باید از آنها به خوبی مراقبت کنیم و از آنها برای نیکی کردن به دیگران استفاده کنیم. این آیاتی که من امروز انتخاب کردم اندکی پس از داستانی که در آن عیسی به 5000 نفر غذا داد، اتفاق افتاده است.

۱۰. در این روز عیسی با 5 قرص نان و 2 ماهی به مردم غذا داد. این افراد به دنبال عیسی مسیح راه می افتند و از عیسی پیروی می کنند تا دوباره از طریق معجزات او شکم خود را سیر کنند. این دقیقاً همان چیزی است که بنی اسرائیل پس از فرار از مصر با موسی در بیابان تجربه کردند، یعنی سیر کردن شکم خود با غذایی که خداوند از آسمان به مدت ۴۰ سال برایشان فرستاد. ولی عیسی به ما می گوید: «آنها مردند، اگرچه خدا برایشان غذا از بهشت فرستاد.» (یوحنا 6:49)

۱۱. عیسی به سؤالات ما در مورد جنبه معنوی زندگی با کلمات خود در آیه 48 پاسخ می دهد: "من نان حیات هستم." در ابتدا متوجه شدیم که کیفیت غذا چقدر مهم است. اکنون عیسی به ما می گوید که کجا می توانیم منبع غذای روحانی را پیدا کنیم. غذایی که هرگز تمام نمی شود زیرا ابدی است.

۱۲. عیسی خدای روی زمین است و ما مستقیماً از طریق روح القدس به این منبع متصل هستیم. بدن عیسی که برای ما داده شد و خون او که برای ما ریخته شد، عهد جدیدی را بین خدای خالق و نوع بشر برقرار می کند. هر که از این طریق خود را از نظر روحی تغذیه کند، حیات جاودانی خواهد یافت. من معتقدم که در این غذا کمیت مهم نیست، بلکه کیفیت آن مهم است.

۱۳. ما انسانها خیلی متفاوت هستیم و هرکسی ذهن خود را دارد. مردم به کلیسا می آیند، کتاب مقدس را مطالعه می کنند، در کلاس های تفسیر کتاب مقدس شرکت می کنند و دعا می کنند. ولی هر کس از این "غذا" چیزی را دریافت می کند که در آن لحظه قرار است دریافت کند. و آنچه را که از کلام آموخته است، در زندگی روزمره خود استفاده می کند.

۱۴. عیسی مانند چشمه آبی است که آب زلال ، خنک و پاکیزه را از اعماق زمین ، که قادر به دیدنش نیستیم ، به دستان و لبهای ما می‌رساند. فقط باید جلو بیاییم و بنوشیم. تا زمانی که فقط به آب نگاه کنیم هیچ اتفاقی نمی افتد و عطش ما برطرف نمی‌شود. اما وقتی این آب را نوشیدیم و عیسی را تجربه کردیم، نمی‌توانیم نوشیدن را متوقف کنیم و تازه معنی سیراب شدن را می‌فهمیم.

۱۵. داشتن یک زندگی جاودانی به معنای بودن با عیسی مسیح، شنیدن در مورد او، دیدن او در همه جا و درک او با کمک روح القدس است. و این باید دائمی باشد، درست مثل خوردن و آشامیدن و گوش دادن به موسیقی. یک بار خوردن ، هیچ کس را برای همیشه سیر نمی کند. نوشیدن یک جرعه آب، برای همیشه تشنگی کسی را رفع نمی کند.

۱۶. یک بار گوش دادن به موسیقی روح ما را برای همیشه آرام نمی کند. به این ترتیب ما باید در تماس دائمی و منظم با عیسی باقی بمانیم. ما باید در دعا های خود از خدا بخواهیم که از طریق روح القدس به ما کمک کند تا ایمان خود را به عیسی تقویت کنیم و همیشه با او زندگی کنیم و از این طریق ، ایمان خود را قوی‌تر سازیم .

آمین